

ROMANIA
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
GRUPUL PARLAMENTAR USR PLUS

EXPUNERE DE MOTIVE

În urma deciziei nr. 795/2020 pronunțată de Curtea Constituțională în data de 28 decembrie 2020, prin care s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, atribuțiile referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia nu mai pot fi îndeplinite de autoritatea tutelară, ci de instanțele de judecată.

Având în vedere faptul că prevederi similare celor care au fost reglementate de dispozițiile art. 229 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 se regăsesc și în alin. (3¹), (3²) și (3³) ale aceluiași articol, Curtea Constituțională fiind limitată în analiza sa strict la textul de lege a cărui neconstituționalitate a fost invocată, este de datoria legiuitorului să pună în acord cu prevederile Constituției și textele de lege similare care, dacă ar fi fost criticate în fața Curții Constituționale, ar fi beneficiat de aceeași soartă.

Mutarea tuturor cererilor vizând atribuțiile referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia, respectiv cererile prevăzute la art. 229 alin. (3¹), (3²) și (3³) din Legea nr. 71/2011 la judecătorii, care sunt cele mai aglomerate instanțe, fără o intervenție legislativă de procedură care să permită degrevarea parțială de atribuții, ar putea duce la un blocaj.

Așadar, până la momentul înființării instanțelor de tutelă și familie, acest tip de cereri trebuie să poată fi soluționate într-un termen optim și fără blocarea instanțelor de judecată. În același timp, angajații autorităților tutelare și direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului cunosc foarte bine situația persoanelor în cazul cărora se efectuează tipul de cereri mai sus individualizat, sens în care o colaborare strânsă a instanțelor de judecată cu aceste instituții este necesară.

Soluția echilibrată identificată este cea a investirii instanței de judecată, care să comunice întreg dosarul autorității tutelare/direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în funcție de tipul de cerere, în vederea efectuării tuturor cercetărilor, cu consecința prezentării unui raport complet, pe baza căruia instanța de judecată să poată decide. În cazul în care e nevoie de completări/lămuriri, instanțele au toate pârghiile prevăzute în Codul de procedură civilă în acest sens.

Nu în ultimul rând, petenții rămân obișuiți a se adresa celor cărora s-au adresat dintotdeauna, respectiv autorităților tutelare și direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, motiv pentru care poate fi extrem de derutant ca brusc să fie redirecționați de aceste autorități din lipsă de competențe, în urma deciziei Curții Constituționale nr. 795/2020, mai ales având în vedere că este vorba despre categorii vulnerabile de persoane - care trebuie ocrotite, iar nu împovărate birocratic. Pentru acest motiv, este oportun a se prevedea inclusiv posibilitatea de adresare a petenților direct la aceste instituții, care să consilieze și să aibă obligația de a comunica de îndată cererile instanțelor de judecată competente.

inițiatori: deputat Țoiu Oana-Silvia,

deputat Murariu Oana